

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 423/2556

พนักงานอัยการจังหวัดพลโจทก์ นายทิวากร พรเต็มจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.จัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. 2528 มาตรา 4, พ.ร.บ.จัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. 2528 มาตรา 91 ตี, ป.อ. มาตรา 341, ป.วิ.อ. มาตรา 39, ป.อ. มาตรา 78

ย่อ / หลักกฎหมาย

ศาลชั้นต้นได้พิพากษาลงโทษจำคุกจำเลยในคดีนี้กับในคดีอีกสำนวนของศาลชั้นต้นซึ่งมีคำพิพากษาในวันเดียวกันและในเวลาใกล้เคียงเกี่ยวเนื่องกันติดต่อกันไป ดังนั้น เมื่อศาลชั้นต้นอ่านคำพิพากษา

คำพิพากษา

คดีนี้โจทก์ย่อมไม่อาจแถลงต่อศาลชั้นต้นได้ว่าคดีอื่นอีกสำนวนนั้นศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาลงโทษจำเลยหรือไม่อย่างไร ทั้งตามพฤติการณ์ดังกล่าวถือว่าความปรากฏต่อศาลและคู่ความชัดแจ้งแล้วว่าคดีอื่นอีกสำนวนนั้นศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำเลยแล้วโดยไม่จำเป็นต้องให้โจทก์แถลงต่อศาลซ้ำอีก ที่ศาลชั้นต้นพิพากษาให้นับโทษจำเลยติดต่อกันจึงชอบแล้วโจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ.2528 มาตรา 4, 91 ตี ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 341 และนับโทษจำเลยในคดีนี้ต่อจากโทษของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขคำที่ 121/2555 ถึง 124/2555 ของศาลชั้นต้น จำเลยให้การรับสารภาพ และรับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ ขอให้นับโทษต่อ ก่อนฟ้อง นายบุญหนา ผู้เสียหาย และจำเลยยอมความกันในความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 341 สิทธินำคดีอาญามาฟ้องในความผิดดังกล่าวจึงระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 39 (2) ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ.2528 มาตรา 4, 91 ตี จำคุก 3 ปี จำเลยให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง จำคุก 1 ปี 6 เดือนให้นับโทษจำคุกคดีนี้ต่อจากโทษจำคุกในคดีอาญาหมายเลขคำที่ 121/2555 ถึง 124/2555 ของศาลชั้นต้น จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 4 พิพากษาแก้เป็นว่า คำขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 341 และคำขอให้นับโทษของจำเลยในคดีนี้ต่อจากโทษของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขคำที่ 121/2555 ถึง 124/2555 ของศาลชั้นต้นให้ยก นอกจากนี้แก้คงให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกา โจทก์ว่า จะนับโทษจำเลยในคดีนี้ต่อจากโทษของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขคำที่ 121/2555 ถึง 124/2555 ของศาลชั้นต้นได้หรือไม่ ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติตามฎีกาโจทก์โดยจำเลยไม่ได้แก้ฎีกาให้เห็นเป็นอย่างอื่นว่า โจทก์ฟ้องจำเลยคดีนี้กับคดีอาญาหมายเลขคำที่ 121/2555 ถึง 124/2555 ของศาลชั้นต้นในวันเดียวกัน และศาลชั้นต้นมีคำพิพากษา คดีดังกล่าวในวันเดียวกันโดยพิพากษาในเวลาใกล้เคียงเกี่ยวเนื่องกันไป เห็นว่า ศาลชั้นต้นได้พิพากษาลงโทษจำคุกจำเลยในคดีนี้กับในคดีอีกสำนวนติดต่อกันไป ดังนั้น เมื่อศาลชั้นต้นอ่านคำพิพากษาคดีนี้ โจทก์ย่อมไม่อาจแถลงต่อศาลชั้นต้นได้ว่าคดีอื่นอีกสำนวนนั้นศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาลงโทษจำเลยหรือไม่ อย่างไร ทั้งตาม

พฤติการณ์ดังกล่าวถือว่าความปรากฏต่อศาลและคู่ความชัดเจนแล้วว่าคดีอื่นอีกสี่สำนวนนั้น ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำเลยแล้วโดยไม่ต้องให้โจทก์แถลงต่อศาลซ้ำอีก ที่ศาลชั้นต้นพิพากษาให้นับโทษจำเลยติดต่อกันจึงชอบแล้ว ฎีกาโจทก์ฟังขึ้น พิจารณาแก้เป็นว่า ให้นับโทษจำเลยต่อจากโทษของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขดำที่ 121/2555 ถึง 124/2555 ของศาลชั้นต้น นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 4

องค์คณะ

แรงรณ ปรีพจน์พนพิสุทธิ์ · ปदारณิ ถัดพลี · สรรทัศน์ เอี่ยมวรชัย

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/423/2556>